

Byl to víc než přítel můj

Hana Zagorová

Byl to víc než přítel můj,
víc než táta s mámou, víš.
Jako dítě spoustu snů
bláznivých a nádherných
v náručí mi nosil blíž.

Byl to král všech květin, déšť,
záře slunce, tajná skrýš.
Jako dítě spoustu snů
bláznivých a nádherných
v náručí mi nosil blíž.

Obloha už bledne, svítá.
Prázdné ráno, tichý dům.
Obloha už bledne, svítá.
Dotyk lásky zbyl jen snům.
Náhlé sbohem vždycky mrzí,
slzy tiše hladí tvář.

Byl to víc než přítel můj,
ptačí píseň, jižní kříž.

Jako dítě spoustu snů
bláznivých a nádherných
v náručí mi nosil blíž.

Obloha už bledne, svítá.
Prázdné ráno, tichý dům.
Obloha už bledne, svítá.
Dotyk lásky zbyl jen snům.
Náhlé sbohem vždycky mrzí,
slzy tiše hladí tvář.

Obloha už bledne, svítá.
Prázdné ráno, tichý dům.
Obloha už bledne, svítá.
Dotyk lásky zbyl jen snům.
Náhlé sbohem vždycky mrzí,
slzy tiše hladí tvář.